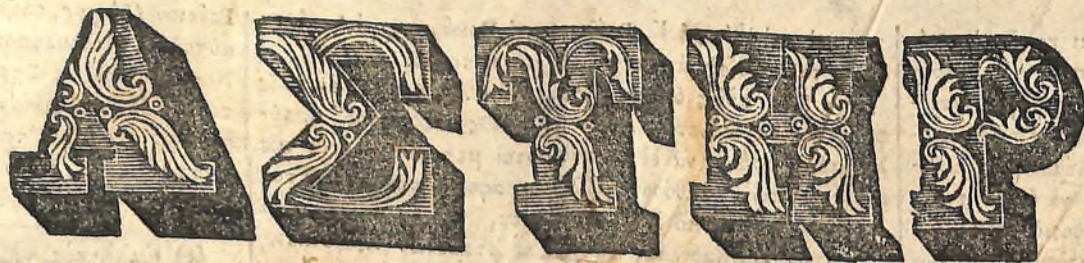

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Ἔτος τῆς Ἰούλιου Δραχ. 22
ἔτος » » 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Ἐὰν τὰς Διατρ. τὸν στίχ. λ. 25
Ἐὰν τὰ Δικαστικά τὸν » λ. 15
Ἐὰν τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1860.

Ἡ Γενικὴ ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος

Ἐπὶ δύο περιόδου ἑβδομάδων βλέπομεν τὴν ἐκδοσὴν ἐφημερίδος ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Ἡ Γενικὴ Ἑφημερίς τῆς Ἑλλάδος».

Ἐἴτε τὸ Ὑπουργεῖον ἐπροσδιόρισε τὰ πρόσωπα τὰ διευθύνοντα αὐτὴν, εἴτε ἐνίσχυσε τοὺς θελήσαντας νὰ συστήσωσι καὶ διευθύνωσι τὴν ἐφημερίδα ταύτην. τοῦτο εἶναι ζήτημα ἀδιάφορον. Τὸ δεύτερον ἐφάνη εἰς τὰ πρότερα τῆς ἐφημερίδος, τὸ πρῶτον εἶναι τὸ κοινῶς πιστευόμενον. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι, ἐπαναλαμβανόμενον ἀδιάφορον, ἢ ἐφημερίς αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ Ὑπουργικὴ ἢ ἐπισημὸς ὅπως θέλομεν.

Τὴν σύστασιν τοιαύτης ἐφημερίδος ἐγκρίνομεν, διότι δι' αὐτῆς τίθεται καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς θέσιν ἄντικρούου τὰ μὴ ἀληθῆ, νὰ δικαιολογῇ τὴν πολιτικὴν του τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν καὶ νὰ δημοσιεύῃ τὰ διάφορα δημόσια καὶ ἐπισημὰ ἔργα.

Νομίζομεν λοιπὸν ἀδικοτάτου τὴν καταφορὰν τινῶν ἐφημερίδων κατὰ τῆς ἰδέας τῆς συστάσεως τοιαύτης ἐφημερίδος καὶ τὴν κατάκρισιν αὐτῆς καὶ πρὶν εἰσέτι φανῇ εἰς φῶς. Ὁ τύπος φρονοῦμεν τῆς ἀντιπολιτευσεως εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην ἐπρεπε νὰ εὐχαριστηθῇ μεγάλως διότι εὐρίσκει λογικὴν ἀντίστασιν· διότι ἢ ἔλλειψις ἀπαντήσεως πειστικῆς ἐκ μέρους τῆς γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος θέτει αὐτὸν εἰς θέσιν ἀνωτέραν· διότι ἢ Κυβέρνησις τέλος ἐδέχθη τὸ χειρόκτιον, καὶ λέγει εἰς τὸν τύπον θὰ σὲ ἀντιταχθῶ διὰ τῶν ἴσων μέσων καὶ διὰ τοῦ τύπου. Ἡ ἀντιπολίτευσις δὲ ἔχει τινὰ δυσκολίαν μὴ δυναμένη νὰ ἐξογκῶν τὰ μικρὰ καὶ νὰ λέγῃ μὴ ἀληθῆ διότι ἀμέσως θὰ εὐρίσκει τὴν διάψευσιν αὐτῶν. Ἄς προσέχῃ ὅμως μὴ διὰ τῆς μεγάλης καταφορᾶς ὑποδείξῃ τοιοῦτον ὀρθόν διότι καὶ τότε ζημιούται.

Ἄλλοτε οἱ κατὰ καιροὺς κυβερνῶντες προσεῖλοντο εἰς τὴν συμπόλιτευσιν, ταύτην, ἢ ἐκείνην τὴν ἐφημερίδα σφόδρα καταφερομένην. Τοῦτο εἶχε ἡμεῖς μέγιστα ἄτοπα, πρῶτον ἐδείκνυεν ἀδυναμίαν τῆς Κυβερνήσεως καταφεύγουσαν εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν φρονημάτων ἑνὸς ἀτόμου· δεύτερον ἐπέτυχαν ἐν ὀλίγον τοῦ σκοποῦ αὐτῆς διότι τὸ κοινὸν ψυχρῶς ἐβλεπε τὴν τοιαύτην ἀργυράγγυλιν· καὶ τρίτον ἐξευτέλιξε τὸν τύπον, ἐνῶ καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχουσι ἀνάγκην τοῦ τύπου, εἰς συνταγματικὸν κράτος.

Ἐννοοῦμεν πολιτικὸν ἄνδρα ἐμβαίοντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἔχῃ τὴν συνδρομὴν μιᾶς ἐφημερίδος καὶ καταβαίοντα τοῦ Ὑπουργείου νὰ τὴν ἔχῃ ἐπίσης. Διότι αἱ ἀρχαὶ καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός καὶ τῆς ἐφημερίδος καὶ τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐφημερίδος αἱ αὐταὶ καὶ μένουσι αἱ αὐταὶ καὶ ὅταν γίνονται ὕπουργοί καὶ ὅταν καταβαίῃ τῆς ὑπουργικῆς βαθμίδος. Δὲν δίδομεν ὅμως οὐδεμίαν σημασίαν εἰς πολιτικὴν ἐφημερίδα φρονομένην ἄνευ πολιτικοῦ λόγου εἰς ὑποστήριξιν τῶν ὧν ἐπολέμει.

Ἡ Γενικὴ ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα νέαν σύστασιν παρὰ συντακτῶν ἀξιοτίμων διευθυνομένων, στερεῖται τῶν ἐλαττωμάτων ὅσα ἀνεφέραμεν, ἔχει ὅμως καὶ καθήκοντα σπουδαῖα καὶ ὀφείλει νὰ

προσέχῃ διὰ νὰ μὴν ἐξωκείλῃ. Περὶ τούτων θέλομεν πραγματεύεσθαι, πιστεύοντες ὅτι οἱ κύριοι συντάκται ἂν καὶ γράφωμεν εἰς ἐφημερίδα διευθυνομένην εἰς ἐπαρχίαν θέλουν ἀποδέχεσθαι τὰς παρατηρήσεις μας, ὅπως ἤθελον μᾶς δεχθῆναι εἰς τὸ δωματίον αὐτῶν συγκαπνίζοντας καὶ συνομιλοῦντας ὡς ἴσους πρὸς ἴσους.

Τὴν σύστασιν λέγομεν τῆς γενικῆς ἐφημερίδος ἴδον ἅπαντες οἱ Ἕλληνας μὴ εὐχαρίστησιν, διότι ἀληθῶς πρὸ τίνος καιροῦ τινὲς τῶν ἐφημερίδων ἐξετραχλήθησαν, καὶ περὶ τούτων ὠμιλήσαμεν εἰς τὴν προλαβόν ἡμῶν ἀρθρον. Οἱ ἔχοντες ὅθεν συμφέρον εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν καθεστώτων, ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην ἑνὸς ὀργάνου σπουδαίου καθημερινοῦ, ἀκριβοῦς εἰς τὰς πληροφορίες, διὰ νὰ διασκορπιζέται ἢ συκοφαντία καὶ τὸ ψεῦδος ὡς ἴστος ἀράχνης.

Δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὸς περιφρονοῦντας τὸν τύπον καὶ τοὺς λέγοντας δογματικῶς: ἄς λέγωσιν ὅτι θέλωσιν αἱ ἐφημερίδες, τίς τὰς ἀκεύει, τὰς τιμωροῦμεν τὰς εἰσάγομεν εἰς δίκην. Ὁ τύπος ἔχει πάντοτε τὰ ἀποτελέσματα τῶν κατακρίνων καὶ λοιδορῶν εἶναι εὐάρεστον· τὸ διοικεῖν διεγείρει ἀντιζηλίαν ὁ κομματισμὸς εὐρίσκει ἐν ὄπλῳ, ἰδοὺ λέγει· ἀναγνώστε! Βεβαίως ἐν ἀρθρον ἐφημερίδος δὲν δύναται νὰ προκαλέσῃ ἐπαναστάσιν, καὶ ἐάν τις πολιτικὸς ἠθελὼν ἀπαιτεῖ τοῦτο διὰ νὰ δώσῃ σημασίαν εἰς τὸν τύπον τὸν ἐλεεινολογοῦμεν. Διεγείρει ὅμως ψυχρότητα ἀντιπάθειαν παράπονα στρέφει καὶ αὐτὸν τὸν νοῦν εἰς συλλογισμοὺς καὶ τὸν στερεώνει εἰς φρονήματα τινὰ.

Ἀποστρεφόμεθα δὲ τὰς καταδιώξεις τῶν ἐφημερίδων, καὶ θεωροῦμεν ὡς πολυτίμητα διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν (ἂν καὶ ἀναξίαν κάποτε τοῦ τοιοῦτου ὀνόματος) φύλλα τὰ ἐκ τῶν φυλακῶν γραφόμενα· ὁ τύπος διὰ τοῦ τύπου νὰ διορθοῦται εἶναι κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν τὸ ἐπισημώτερον διὰ τὸ ἔθνος. Καὶ δι' αὐτὸ ἐπαναλαμβανόμενον ἢ σύστασις τῆς Γενικῆς Ἑφημερίδος εἶναι καλὸν ἔργον.

Οἱ ἀξιοτίμοι αὐτῆς συντάκται θέλουν συλλογισθῆναι ὅτι πολλάκις ἢ Κυβέρνησις ἐσύστησεν ἐφημερίδας καὶ ἐναυάγησεν. Διότι ὁ Ἀνεξάρτητος ἐπικληθεὶς τύπος φαίνεται ὡς ἐν μὲ τὸν ἀναγνώστην καὶ ἔχει τὰ θέλητρα τοῦ συντρόφου (du camarade) ἐνῶ ὁ Ὑπουργικὸς τύπος φαίνεται ἀνώτερος τοῦ ἀναγνώσκοντος. Ὁ Ἀνεξάρτητος θεωρούμενος τύπος ἂν εἴπῃ μὴ ἀληθὲς μὴ σκόπιμον μὴ σπουδαῖον, δύναται νὰ δικαιολογηθῇ προτείνων ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰ πράγματα, οἱ ἰσχυροὶ κατέχουσι τὰς ὑψηλάς θέσεις καὶ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ ἔπρεπε νὰ τὸ εἴπῃ, διότι πάντοτε ὀφείλει διεγείρει τὴν προσοχὴν καὶ περιέργειαν, καὶ ὅτι χάριν αὐτοῦ ὑποφέρει κάποτε καὶ τὴν στενοχωρίαν τῆς φυλακῆς· καὶ ὁ ἀναγνώστης δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ τὸν συγχωρήσῃ, ὅπως οἱ σύντροφοι συμφιλίωσιν ταχέως καὶ ἐάν ψυχρῶσιν ὀλίγον διά τι συμβᾶν μετὰ μίαν ἐξήγησιν· ἄ. περασμένα ξεχασμένα λέγουσιν ἢ n'en Barlons Blas . . . ὁ Ὑπουργικὸς τύπος ὅμως δὲν τυγχάνει εὐχερῶς τῆς συγγνώμης, ὀφείλει νὰ ᾖ σπουδαῖος διηνεκῶς καὶ νὰ δεικνύῃ τὰ ὠφέλιμα.

Σπουδαῖος ὅμως λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν τὸ νὰ περιέχῃ μόνον ψυχρὰ καὶ διεξοδικὰ διατριβὰς,

ὅπως ἄλλοτε τινὲς ἐφημερίδες. Ἀπ' ἐναντίας καὶ ζωηρότητα ἀπαιτοῦμεν καὶ ἀντιβρῆσις κατὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν ἐξερχομένων τῶν ὀρίων τῶν, γεγραμμένας μὲ ἔμφασιν καὶ χάριν. Τὰ ρητορικὰ ὄπλα δὲν εἶναι προνόμια τῆς ἀντιπολιτεψεως, καὶ τὸ καλῶς λέγειν καὶ γράφειν ἀνήκει εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς προστατεύοντας καὶ τὰ ἱερά καὶ τὰ πολιτικὰ τῆς πατρίδος. Θεωροῦμεν μάλιστα ὅτι ἀπαιτεῖται, διότι δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀναγνώσκῃ τις μετ' ἀοιδίας τὰ ὑποστηρίζοντα τὴν Κυβέρνησιν ὀργανα.

Τὰ φανέντα μέχρι τοῦδε φύλλα τῆς Γενικῆς Ἑφημερίδος μᾶς εὐηρέστησαν, καὶ ἡμεῖς καθ' συντηρητικοί καθ' ἀνήκοντες εἰς τὴν μεσαίαν τάξιν καθ' ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν διατήρησιν τῶν καθεστώτων ποθοῦμεν τὴν πρόοδον καὶ διατήρησιν αὐτῆς καθ' ἂς ἰδέας καὶ ἀρχὰς προεκλήρυσεν.

Ὁ πόθος ὅμως ἡμῶν οὗτος ἔχει καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ οὐδὲν πνεῦμα τόσον ἐγωῖστικόν, ὥστε νὰ νομίζῃ τοὺς ἄλλους μὴ ἀξιουμένους νὰ ζητῶσι τι, τοιοῦτοι μάλιστα φίλοι δὲν ἔχουσι οὐδεμίαν ἀξίαν· θέλομεν ὅθεν συναντηθῇ πολλάκις μετὰ τὴν Γενικὴν Ἑφημερίδα.

Θεωροῦμεν ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναγκαῖον νὰ δώσωμεν τὴν εἰλικρινῆ ταύτην καὶ σύντομον γνώμην εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος. Ἐπειδὴ ἔχει τὰ μέσα νὰ μανθῆ ἀκριβῶς τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις γινόμενα παρὰ τῶν διαφόρων ὑ-αλλήλων, καθὼς καὶ τὰ γενόμενα δημόσια καὶ ἐπισημὰ ἔργα, νὰ καθιερώσῃ δύο κλάδους τὸν μὲν ἔχοντα τὴν πολιτικὴν ἐποπτείαν τοῦ κράτους, τὸν δὲ τὰ κοινωφελῆ ἔργα, καὶ ἕκαστον φύλλον νὰ περιέχῃ τοιαῦτα καλὰ πράγματα ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἀναγνώστης νὰ εὐαρεσθῆται.

Ἡ Γενικὴ ἐφημερίς, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δι' αὐτῆς ὑπόσχεται λογοδοσίαν εἰς τὸ ἔθνος τῶν πράξεών του καὶ ὅτι ἐγκοπῶν τὸ ἄριστον καθημερινὸν δοκίμιον τῆς εὐσυνειδήτου ἐνεργείας περιεχόμενον εἰς τὰς ἐκφραστिकास ταύτας δέκα λέξεις περιεχοῦσας τὰς ἐν τολὰς τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός· εἴτοι· τί παρέβην, τί δ' ἔρειξα, τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη.

Ἄπαιτοῦμεν λοιπὸν πᾶσαν ἡμέραν νὰ παριστᾶ εἰς τὸ ἔθνος, τί ἐπραξεν ἕκαστος ὑπουργὸς καὶ ὡς πρὸς τὰ κοινὰ τῆς πολιτείας καὶ ὡς πρὸς τὰ τῆς ὑπηρεσίας, αἰτιολογῶν αὐτὰ. Ποῖα ἔργα γίνονται ποῖα εἶναι ἡ κατάστασις τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν. Ποῖας ἐπιθεωρήσεις ἔκαμεν εἰς τὸν διοικητικόν κλάδον εἰς τὸν δικαστικόν, εἰς τὸν διδασκαλικόν. Ποῖα δέοντα δὲν ἐτελέσθησαν μὲν, ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐνὶ λόγῳ ἀπαιτοῦμεν κατάλογον ἐπισημῶν διὰ τὸ ἔθνος ἔργων μὴ παραβλεπομένων τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐάν τηρηθῇ ἡ ἀρχὴ αὕτη τότε ἢ Γενικὴ ἐφημερίς θέλει εἰσθεῖ ἀληθῶς Γενικὴ ἐφημερίς καὶ οἱ συντάκται αὐτῆς θέλουν μακαρίζεσθαι ὡς ἱκανοὶ καὶ φιλοπάτριδες.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐδημοσιεύσαμεν προηγουμένως τὴν θέσιν εἰς ἣν εὕρηθη τὸ Ταμεῖον τοῦ Δήμου Ἑρμούπολεως κατὰ τὴν γενομένην ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Κ. Νομάρχου τῶν Κυκλάδων ἐπιθεωρησιν καὶ συνεχάρημεν τὴν Δημοτικὴν μᾶς ἀρχὴν διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ἐπιμελῆ διαχείρισιν τῆς Δημοτικῆς περιουσίας

επειδή δε τὸν ἐρχόμενον μῆνα πρόκειται κατὰ τὸν Νόμον νὰ συνταχθῇ ὁ Δημοτικὸς προϋπολογισμὸς τῆς χρέως τοῦ ἔτους 1861 ἃς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ φέρωμεν παρατηρήσεις τινὰς τὰς ὁποίας φρονούμεν ἀναγκαστικὰ καὶ τὰς ὁποίας συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀρχοντας τοῦ Δήμου μας, καθόσον ἐὰν πᾶς πολίτης χαίρει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιφέρει τὴν ἐαυτοῦ κρίσιν πολὺ μᾶλλον ὁ δημοσιογράφος ὁ ὁποῖος ἔχει καθῆκον μάλιστα νὰ πράξῃ τούτο πρὸς φωτισμὸν καὶ τῶν διοικούντων καὶ τῶν διοικουμένων.

Ὁ Δῆμος Ἐρμούπολεως ὀφείλει περὶ τὰς τριακοσίας σχεδὸν χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὰς ὁποίας πληρώνει τὸ κοινὸν, τὰ δὲ ἐτήσια ἔσοδά του δαπανῶνται σχεδὸν ἅπαντα εἰς τὴν διοίκσιν του καὶ εἰς ὀλίγα δημοσία ἔργα, χωρὶς νὰ δύναται νὰ πληρῶνῃ βαθμιαίως μέρος τῶν χρεῶν του.

Τὸ κύριον εἰσόδημα τοῦ Δήμου συνίσταται εἰς τὸν ἐπὶ τὴν ἐν τῷ τόπῳ εἰσαγομένων καὶ πρὸς κατανάλωσιν προσδιορισμένων ἐμπορευμάτων, εἰδικῶν φόρον, ἐπειδὴ δὲ οὔτε ἡ διάρκειά τοῦ φόρου τούτου εἶναι μόνιμος, οὔτε τὸ εἶξ' αὐτοῦ εἰσπρακτόμενον ποσὸν σταθερὸν, εἶναι φρόνιμον ὥστε ὁ Δῆμος νὰ καταγίῃ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν χρεῶν του εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἐὰν ἐκλείψῃ ὁ ἕκτατος αὐτὸς φόρος ἢ ἐλαττωθῇ ὁ Δῆμος νὰ μὴ προπέσῃ εἰς οικονομικὴν κρίσιν, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὅμως τὸ τοιοῦτον, ἢτοι ἡ βαθμιαία ἀπότισις τῶν χρεῶν του, ἀπαιτεῖται νὰ ἐπέλθωσιν ἐλαττώσεις εἰς τὰ ἐν γένει ἔξοδά του καὶ ἰδίως ἐφ' ἐκείνων τὰ ὁποία καὶ πολυτελῆ καὶ λίαν ἐξυγκωμμένα εἰσίν' ἐκτὸς δὲ τούτου αἱ πραγματοποιηθὲν οἱ οικονομία ἐπὶ τῶν ἔξόδων τοῦ Δήμου θέλοντες χορηγίση εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ πραγματοποιηθῇ δημοσία τινα ἔργα τὰ ὁποία καὶ ἀναγκαῖα καὶ κατεπείγοντα θεωροῦνται καὶ τῶν ὁποίων ἡ πραγματοποιήσις εἶναι ἀδύνατος, ἐνῶσφ ὡς εἰρηταὶ αἱ δαπάναι ἀπορροφῶν τὰ ἔσοδα καὶ οὐδὲν μένει εἴτε διὰ δημοσία ἔργα εἴτε διὰ τὴν βαθμιαίαν ἀπότισιν τοῦ Δημοτ. χρέους.

Τὰ σπουδαιότερα δὲ ἐκ τῶν Δήμ. ἔργων τὰ ὁποία ὁ Δῆμος ὀφείλει νὰ πραγματοποιήσῃ εἶναι ὁ Δημοτικὸς Οἶκος πρὸς συγκεντρωσιν τῶν Δημοτικῶν γραφείων καὶ πρὸς οικονομίαν ἀκόμη τῶν ἀδρῶν ἐνοικίων τὰ ὁποία πληρώνει ἡδῆ ἡ ἀνεργεσία τρίτου Δημοτικοῦ Σχολείου, διάφορα ἀνοίγματα ὁδῶν, ὄχαιοι καὶ λιθόστρωτα καὶ προσέτι ἡ προμήθεια εἰς τὸν τόπον ποσίου ὕδατος κλπ.

Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ εἰσπράττῃ κατ' ἔτος ὁ Δῆμος τριακοσίας περίπου χιλιάδας δραχμῶν καὶ ἐν τούτοις νὰ δαπανᾷ ταύτας χωρὶς οὐδὲ τὰ χρέη του νὰ πληρῶσῃ, οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα δημοσία ἔργα νὰ πραγματοποιήσῃ.

Δὲν ὑποδεικνύομεν μίαν πρὸς μίαν τὰς οικονομίας τὰς ὁποίας οἱ Δημοτικοὶ μας ἀρχόντες ὀφείλου νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐρχομένου ἔτους διὰ νὰ μὴ δῶσιν ἀφορμὰς λόγων καὶ παρρησιῶν, ἀλλ' ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ θελεῖ ὀδηγήσῃ τοὺς Κ. Κ. Δημοτικοὺς Συμβούλους ποῦ κεῖνται τὰ οικονομικὰ μέτρα λαβόντας ἐν καὶ μόνον ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ πολυτέλειά τῶν μέχρι τούδε προϋπολογισμῶν πρέπει νὰ ἐκλείψῃ καὶ πρὸς τούτου ὀφείλου εἰληρικῶς καὶ ἐυσυνειδότης πρὸς τὸ συμμέρον τοῦ Δήμου νὰ ἐργασθῶσιν, μακρὰν πάσης προσωποληψίας.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεώς του καὶ μέχρι τούδε ὁ Δῆμος ἐδιοικεῖτο καὶ διοικεῖται ἀπὸ πρόσωπα τὰ ὁποία οὐδέποτε πρὸς ἰδιοτελεῖ σκοποῦν ἐνῆργησαν ἀλλ' ἅπαντες ἀνεξέρετος ἐφιλοτιμήθησαν νὰ πράξωσι τὸ καλόν' ἐνεκα τούτου εὐελπιζόμεθα, ὅτι θέλου καὶ εἰς τὸ μέλλον οὕτως συμπορευθῆ, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ μὴ ἰδιοτέλειαν ἀπαιτεῖται καὶ κάποια γενναϊότης πρὸς ἀπόκρουσιν ἀπαιτήσεων παραλόγων καὶ φιλοτιμιῶν κακῶς ἐννοουμένων καὶ ἃς ἀκούσῃ καὶ παράπονα παρά τινων δὲ τὰ ταῦτα δὲν ἔχουν ἀξίαν ἀπέναντι τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

Τὴν πρωτὴν τῆς ἀπελθούσης Τετάρτης, εὐεργετικὸς ὑετός ἐδρόσισε τὴν κατάξῃρον ἐκ τῆς πολυμήνου ἀνομβρίας Νῆσον μας' ἀν καὶ δὲν διήρκεσεν ὀυετός ὅπως ὅποτε ὅμως ὠφέλιμα τὰ μέγιστα τὴν γῆν.

Τὸ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην φθάσαν ἐκ Κρήτης Αὐστριακὸν Ἄτμοκίνητον ἔφερε τὸν μέχρι τούδε ἐκεῖ Πρόξενον τῆς Γαλλίας, ἀφοῦ ἐβῆσεν ὁ διάδοχός του Κ. Βελτράν' καθόλην τὴν Νῆσον ἐπεκράτει ἡσυχία' οἱ Χριστιανοὶ εἶναι εὐχαριστημένοι πολὺ μὲ τὸν Ἅγγλον Πρόξενον διότι ὑπερασπίζεταί αὐτοὺς καὶ πᾶσα παράβασις του ἐνώπιον τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως λαμβάνει ἀποτελεσματικὸν τέλος' ἐσχάτως τὸ ὑγειονομεῖον δὲν ἐδίδεν ἐλευθεράν κοινωνίαν εἰς Ἑλληνικὸν τι πλοῖον, λόγφ ὅτι ἔφεραν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δύο ἐπιβάτας, ἀνευ διβατηρίων, ἀλλ' ἡ ἐπέμβασις τοῦ Ἅγγλου Προξένου ἐματαιώσε τὴν παράλογον ἀπαιτίσιν τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς Κρήτης, καθόσον τὸ μέτρον τούτο μόνον κατὰ τῶν Ἑλλήν. πλοίων ἐφαρμόζεταί αὐστηρῶς.

Ἐξ Ἀθηνῶν γράφουν, ὅτι πολὺς γίνεται λόγος περὶ Ἰππογικῆς μεταβολῆς ἐνεκα τῆς ἐγγιζούσης ἐνάρξεως τῶν Βουλῶν τῶν ὁποίων τὴν συμπάθειαν δὲν φαίνεται χαίρον τὸ ὑπάρχον Ἰπουργεῖον' πολλοὶ λέγονται ὡς ὑ-

πουργοὶ καὶ ἰδίως ὁ Κ. Βούλγαρης ὁ Πρωθυπουργός' πάντα ὅμως ταῦτα εἰσὶν ἄπαισι φῆμαι μέχρι τούδε.

Καὶ αὖθις ὁ δημοσιογράφος Κ. Καρούδης ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ συνεταῖρις του Κ. Πανᾶς ἐξόριστος' οἱ εὐλογημένοι πρέπει νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ μετριώτεροι εἰς τὰς ἐκφράσεις των, καθόσον μάλιστα ἀφορὰ τὸν ἀνώτατον Ἄρχοντα καθόσον τὸ ἔθνος ἐδοκίμασε, πολλὰ καὶ ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως θεωρεῖ ἐξαρτομένων τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως.

Κατὰ τινὰς τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἐπεριμένετο εἰς Ἀθήνας ὁ Στρατιῶς Καλλέργης ἐρχόμενος ἐκ Παρισίων δι' ἀδείας ὀλιγοήμερου.

Κατὰ τὸν Γαλλικὸν Μηνύτωνα τὰ πράγματα τῆς Ἰταλίας ὑποβλήθησαν εἰς Ἑυρωπαϊκὴν Σύνοδον.

Εἰς ἐκ τῶν ἐκτρηότερων καὶ χρησιμότερων συμπολιτῶν μας Ἐμπόρων ὁ Κ. Μάριος Σέψης ἀπέρχεται κατ' αὐτὰς εἰς Ἰμβραίλαν ὅπου μέλλει ν' ἀποκαταστηθῆ καὶ συστῆσῃ νέον Ἐμπορικὸν κατάστημα ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐπωνυμίαν. Ὁ Κ. Σέψης ἀνατραιεὶ ἐκ Παιδικῆς ἡλικίας εἰς τὴν πόλιν μας εἶναι γνωστός τοῖς πᾶσι διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ ἐνεργητικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ διὰ τὸ τίμιον τοῦ χαρακτῆρος του, ἀπερχόμενος δὲ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἔλειπε μὲτ' ἐαυτοῦ τὰς συμπάθειαις καὶ τὴν ἀγάπην ὧλων τῶν γνωστῶν φίλων συμπολιτῶν μας καὶ ἐκείνων ὅσοι εὐεργετήθησαν παρ' αὐτοῦ κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ περιστάσεις. Ἐκπληροῦντες ὅθεν χρέος ὄχι μόνον φιλικὸν ἀλλὰ καὶ κοινωνικὸν ἐκφράζομεν τὴν λύπην μας διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ καλοῦ τούτου συμπολίτου μας καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς εὐοδώσῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ κατὰ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας του.

Πόσον εὐεργετικὴ εἶναι τοῦ τύπου ἡ φωνὴ ὅταν ἐξέρχεται ἀδολος καὶ καθαρά ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ γράφοντος. Καὶ ὁ Ἄσστηρ τῶν Κυκλάδων, καὶ ἡ «Ἐνωσις» ἔγραψεν πολλάκις ὑπὲρ τοῦ Θεοφιλοῦς Ἰδρώματος τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐρμούπολεως καὶ ἐπεκαλέσθησαν ἀμφότερα τὴν συνδρομὴν ὄχι μόνον τῶν φίλων συμπολιτῶν μας ἀλλὰ καὶ τῶν ἐξω φιλελεμηθῶν ὁμογενῶν ἢ τοιαύτη ὅθεν φωνὴ οὐδέποτε ἀπέβη εἰς μάτην, πάντοτε ἔφερε καὶ ἐν ἀγαθῇ ἀποτέλεσμά. Ὁ Σεβασμιότατος Ἀρχιμανδρίτης Νεῖλος Ἠγουμένος Φλωρεστίου, ἐπέμφεν ἐσχάτως διὰ τοῦ Κ. Δ. Ν. Ροῖδου συνδρομὴν δραχμῶν 142 ἄπαξ δοθεῖσαν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Πόλεως μας ἐπιφυλακτόμενος νὰ συνδράμῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον τὸ φιλανθρωπικὸν τούτου Κατάστημα. Ἡ εὐεργετικὴ αὕτη πρᾶξις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Νεῖλου δὲν χρεῖζοι ἐπαίνων, διότι αὕτη καθ' ἐαυτὴν εἶναι ἐπαινος καὶ δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν τὸ ἀγαθὸν ἐργαζόμενον. Ἡμεῖς ὅμως ἐκπληροῦντες καθῆκον κοινόν, καθῆκον εὐεργετουμένου ἐκφράζομεν ἐν ὀνόματι τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου καὶ τῶν ἀπειρον πρὸς τὸν δωρητὴν εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχόμεθα ὅπως τὸ Θεᾶρεστον τούτου παραδειγμα μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς καὶ εὐποροὶ συμπολίται.

Αἱ Σαρδικαὶ Βουλαι παραδέχθησαν τὸ Νομοσχέδιον περὶ προσαρτήσεως τῆς μέσης καὶ νοτίου Ἰταλίας διὰ ψήφων 290, ἐναντίον ἐξ, πρόκειται δὲ ἡδῆ νὰ παραδεχθῶσι τὴν ἐνωσιν καὶ οἱ λαοὶ διὰ γενικῆς ψηφοφορίας.

Ἐν Αὐστρίᾳ ἐνέοντο πολλὰι φυλακίσεις Οὐγγρων σημαντικῶν ἐνοχοποιουμένων ὡς ὑποκινούντων στάσιν.

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας εὐρίσκειται ἀκόμη ἐν Γερμανίᾳ.

Ὁ Γαριβάλδης προχωρεῖ στενοχωρῶν τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως εἰς Γαέταν, ἐσχάτως ἐκέρδισε σπουδαίαν μάχην εἰς Καπούαν, βοηθία ὅμως τῶν Σάρδων' ἢ ἐκ Γαέτας μέχρι Ῥώμης ὁδὸς ἐξησφαλίθη διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην καταφυγὴν δι' αὐτῆς εἰς Ῥώμην τοῦ Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως.

Καθ' ὅλα τὰ παράλια τῆς Γαλλίας γίνονται ἐκτακτοὶ ἐξοπλισμοί.

Ἐκ τῆς Συρίας οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν ἢ ὅτι οἱ Γάλλοι ἀφ' ἐνὸς καὶ οἱ Τούρκοι ἀφ' ἐτέρου ἐπροχώρου πρὸς τὸν Λίβανον' διεδόθη, ὅτι οἱ Ὄρεινοὶ ἐκτύπησαν τοὺς Γάλλους καὶ ὅτι ἔλαβον μέρος κατὰ τῶν Γάλλων καὶ Τούρκων, πλὴν ἡ εἰδήσις αὕτη δὲν φαίνεται ἀληθῆς, καθόσον δὲν προέρχεται ἐκ πηγῆς βεβαίας.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γράφουν ὅτι ἡ Ἰψ. Πύλη εἰς ἣν ἔχον ὑποβλήθῃ οἱ τρεῖς κατὰ τὰ ἐσχάτως κανονισθέντα ὑποψήφιοι ἐξ ὧν ἔμελλε νὰ ἐκλεθῆ τὸν Πατριάρχην, ἐκοινοποίησαν ὅτι παραιτεῖται τοῦ προνομίου τῆς τούτου καὶ ἀφίνει εἰς τὴν Σύνοδον τὴν ὀριστικὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου, συνιστῶσαν σύμπνοιαν καὶ φρόνησιν κατὰ τὴν ἐξάσκισιν τοῦ δικαιώματος τούτου ὅπερ χορηγῆ τῇ Συνόδῳ' διὰ τοῦ ἐπομένου ἀτμοπλοίου περιμένομεν τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς εἰδήσεως ταύτης ἣτις ἐνδιαφέρει τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν γένει. Τὸ ἐμπόριον ἐξακολουθεῖ κυμαινόμενον ἐν ἀμφιβολίᾳ καὶ ἀστασίᾳ καὶ μόνον οἱ μετὰ τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν ἀποτελούντων αὐτῶν συναλλαγτομένοι κάμουν κάτι τι ἐπωφελές ἢ ἀχρηματικὰ ἔβλασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω.

Κατὰ τὴν συμβάσαν ἐν τῷ λιμένι Κωνσταντινουπόλεως πυρκαϊάν ἀπολέσθησαν τρία Ἑλληνικά πλοία, τὸ

Βρίκιον Ἡέτρος, ἀνήκον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην καὶ πλοίαρχον αὐτοῦ Α. Κονουλόπουλον ἐκ Μυκόνου' τὸ Βρίκιον Ἄγιος Νικόλαος τοῦ ἐκ Σπετζῶν πλοίαρχου Ἀθανασοπούλου μετὰ τοῦ ἐξ ἀραβισίου φορτίου του καὶ ἐν ἑτέρον Βρίκιον ἐκ Καστελαρίζου' ταῦτα εἰσὶν ἐνταῖθα γνωστά' προστίθεται μάλιστα, ὅτι ὁ ἐκ Σπετζῶν πλοίαρχος Ἀθανασοπούλος ἔγινεν αὐτόχειρ ἐκ τῆς ἀπελπίσεως του.

Ὁ Γαλλικὸς «Μηνύτωνα» ἐδῆμοσίευσεν κατ' αὐτὰς τὰς ἐπομένας πειραιτέρω πληροφορίας.

Τὰ πράγματα τῆς Συρίας εἰσῆλθον εἰς νέαν φάσιν, ἀφοῦ διεδέχθη τὴν διὰ τῆς παρουσίας τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας γενομένην πάντῃ ἴθικὴν ἐνεργείαν, ἡ ἐπι ὀριστικώτερα ἐνεργεῖ τῆς δυνάμεως τῶν ὀπλων. Τὰ μεταξύ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος τῆς ἐκστρατείας καὶ τοῦ Φουάτ πασσᾶ συμφωνηθέντα στρατιωτικὰ κινήματα ἤρχισαν' ὁ ἕκτατος ἐπίτροπος τῆς ὀθωμανικῆς Πύλης ἀφῆκε τὴν Βηρυτὸν τὴν 9/21 Σεπτ. κατευθύνομενος εἰς Σιδῶν, ἐνθα εἶχε συγκεντρώσει τὰ τέσσαρα τάγματα τοῦ τουρκικοῦ πεζικοῦ μετ' ὧν ὤφειλε νὰ ἀπέλθῃ εἰς Δεῖρ Ἐλ Καμάρ ὁ στρατηγὸς Δε Βεφῶρτ ἦτο ἑτοιμὸς νὰ κινήθῃ πρὸς τὸ Κεφῆρ Ναψάμ ἐπὶ τοῦ Οὐδὸ Βασούμ, ἄνω τοῦ Δεῖλ Ἐλ Καμάρ, ὅπως ἀποκατασταθῆ εἰς θέσιν ἐπιτρέπουσαν αὐτῷ νὰ ὑπερασπίζῃ τοὺς χριστιανούς, τοὺς ἀπερχομένους εἰς τὰ ὀπισθεν τοῦ γαλλικοῦ στρατοπέδου χωρία των, καὶ νὰ ἐξελαύνῃ εὐκόλως κατὰ τῶν Δρούσων, ἐὰν οὗτοι ἐπειρῶντο ν' ἀντιστῶσιν ἢ νὰ φύγωσιν.

Καὶ ἄλλοι ὀπλαρχηγοὶ Δρούσι συλλέθησαν τὴν 9/21 Σεπτ. καὶ ἀπήχθησαν, διαταγῆ τοῦ πασσᾶ, ἵνα διακασθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐν Βηρυτῷ συστηθέντος ἕκτατου δικαστηρίου. Ὁ Δρούσος καίμακάμης συγκαταλέγεται μετὰ τῶν ἀγμαλώτων, ἐν οἷς εἰσὶ διάφοροι τῶν διασημοτέρων προκρίτων τῶν βουδῶν. Τὸ μέτρον τούτο ἐπροξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Χριστιανούς, οἵτινες θεωροῦσιν αὐτὰ ὡς ἀρχὴν ἰκανοποιήσεως' οἱ δὲ Δρούσοι τῶν βουδῶν κατελήφθησαν ὡς ἐκ τούτου ὑπὸ πανικοῦ φόβου, καθ' ὅσον ὡς ἀμφιρρεπεστέρων τὴν ὁδὸν ἦν ἠθέλον νὰ λάβωσιν.

Περὶ δὲ τῆς ἐμπιστοσύνης, αὐτὴ δὲν ὑφίσταται ἀκόμη εἰς τὸν δυστυχεῖ τούτον τόπον, εἰμὴ μόνον ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν ἡμετέρων λογγῶν πάντες οἱ χριστιανοὶ ἠτοιμάζοντο ν' ἀκολουθήσωσιν εἰς τὰ χωρία των τὸ σῶμα τῆς ἐκστρατείας, ἄμα τούτου ἠθέλε κινήθῃ. Ὁ ἀρχιστράτηγος ἔλαβεν ὅλα τὰ μέτρα ὅσα ἀπαιτεῖ ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς τοὺς τόπους τούτους ὑπαρχόντων ἐργουσιῶν καὶ τῶν γαλλικῶν κλωστηριῶν' τὰ γεγονότα θὰ ἐπέλθωσιν ἢ δι' ὀριστικώτερον ἢ σύνεσις καὶ ἡ ἐντονος ἐνεργητικότης τῶν διοικητῶν τῶν γαλλικῶν καὶ ὀθωμανικῶν στρατευμάτων, παρέχουσι τὴν ἐλπίδα ὅτι πλησιάζει ἡ αἰγυμὴ καθ' ἣν λύσις τις, ἀκριβᾶ ἐξαγορασθεῖσα, ἔσεται τέλος τῶ ἐπαθλον τοσοῦτων προσπαθειῶν.

Μία ἐπιφερὶς τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Γαλλίας δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον Ὑπόμνημα τῆς Υ. Πύλης πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ξένας πρεσβείας, φέρων χρονολογίαν 24 σεφῆρ 1277 (2/14 Σεπτεμβρίου 1860).

«Κύριε πρέσβυ, γινώσκετε ὅτι οἱ ἐν Τουρκίᾳ ξένοι ὑπῆκοι χαίρουσι πλεονεκτήματα τινα καὶ προνόμια ἀπονεμόμενα παρὰ τῆς Υ. Πύλης, δυνάμει συνθηκῶν τινων. Πλείστοι λοιπὸν ὀθωμανοὶ ὑπῆκοι, θέλοντες νὰ ὤφελθωσιν ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων τούτων, ὑπεξέφυγον ἐκ τῆς ἐξουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, σεπασθέντες ὑπὸ ξένων ὑπεράσπισιν. Ἡ Υ. Πύλη ἀπεφάσισε νὰ ὑπόκηται οἱ νέοι οὗτοι προστατευόμενοι εἰς τοὺς νόμους τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως προγενεστέρας τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἠλλάξαν τὴν ἐθνικότητά των, νὰ μὴ κληρονομῶσι δὲ πλέον τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπῆκοους γονεῖς των, καὶ νὰ ὑπογρευῶνται νὰ φύγωσιν ἐκ ταῦ Κράτους ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κηρῶνται ὅτι ἠλλάξαν ὑπεράσπισιν.

«Ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔχωσιν εἰσέπι κτήματα ἀκίνητα, ὀφείλου νὰ τὰ πωλῶσι χωρὶς ἀναβολῆς' ἐὰν δὲ ἡ πώλησις αὕτη δὲν δύναται νὰ γίῃ ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν, ὀφείλου νὰ διορίζωσιν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπίτροπον, καὶ τοῦτον ὑπῆκοον τῆς Υ. Πύλης. Ὀφείλου ὡσαύτως νὰ προσλάβωσιν εἰς τὴν ἀναχώρησιν των τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα των' ἀλλ' ἂν μεταξὺ τῶν τέκνων ὑπάρχωσιν ἐνήλικες, οὔτοι δύνανται, ἀν θέλου, νὰ μείνωσιν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἢ νὰ φύγωσι καὶ αὐτοί. Ἡ Υ. Πύλη δὲν θέλει δεχθεθῆ. κάμμιαν σύστασιν, κάμμιαν μεσιτείαν, κάμμιαν προστασίαν ξένων ὑπὲρ τῶν νέων προστατευομένων, καὶ ἂν τις ἐξ αὐτῶν δὲν θελήσῃ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Πύλης καὶ ν' ἀπομακρυνθῆ ἐκ τοῦ τόπου, θέλου περιποιεῖσθαι καὶ θεωρεῖσθαι ὡς ὑπῆκοος τῆς Υ. Πύλης καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπόκεισθαι εἰς τὸν ὀθωμανικὸν νόμον.

«Οἱ παλαιότεροι ὑπὸ ξένων προστασίαν διατελούντες ὀφείλου νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως. Ἔπογγερ. ΑΑΑΗ.»

ΑΣΤΗΡ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἤξιώσε τὸν Σεβαστάτου Μητροπολίτην Καρλοβίτσης, Κύριον Βασιλίσκου, δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς, τῆς ἐπομένης.

« Προφίλις μοι Πατριάρχῃ Βασιλίσκου! Ἀκούσας τὰς ἐπιστολὰς σου ἐπισκόπου Τεμεσσαρίου διαδιδασθεσίας μοι παλαιότερα, συναίνῃ ἵνα συγκροτηθῆ σύνοδος ἐπισκόπων ἐλλήνων μὴ οὐνίτων (ὀρθοδόξων) μέλλουσα νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν γενικῶν υποθέσεων τῆς ἐκκλησίας τῆς Αὐστρίας, καὶ νὰ μοὶ υποβάλῃ τὰς ἐπὶ τούτων ἐπιθυμίας καὶ προτάσεις αὐτῆς, κανονικῶς καὶ ἐν τάξει. Βούλομαι δὲ ἢ ἡ σύνοδος αὕτη, εἰς ἣν θέλουσι λάβει μέρος καὶ οἱ μὴ οὐνίτοι ἐπίσκοποι τῆς Τρανσυλβανίας, Βουκοβιναίας καὶ Δαλματίας, σκεπθῆ περὶ κανονισμοῦ τῶν ἱεραρχικῶν σχέσεων, καὶ μοὶ παρουσιάσῃ ἐπὶ τούτου προτάσεις λογικὰς, ἁπλοῦς τὰ καὶ νομικῶς διαγεγραμμένα, ὅπως γένηται ἡ δέουσα πρόνοια καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπισημασθέντων τῶν Ῥωμαίων, τὸ δόγμα ἐλλήνων μὴ οὐνίτων. Περιμένα δὲ ἵνα ἐπὶ τῆς συνόδου μετ' αὐτῆν, συνέλθῃ ἡ Σεβασμιότης σου κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος μετὸς ἐπισκόπων τοῦ Ἀράδ, Βακ. Καρλοστάτ, Βερεσέτς, Πακράκ, Τεμεσσαρίου καὶ Βερεσέτς, καὶ συσκεπθῆ αὐτῶν ὅποια τινα τὰ ἐπιζητούμενα διαπραγματεύσιν ἐπὶ προσηεὶ ἔθνη καὶ ἰλλυρικῆ συνελύσει· ἐπειτα δὲ θέλω μοὶ υποβληθῆ αἱ ἀρμοδίαι προτάσεις περὶ αὐτῶν.

« Ἐπιφυλάττω μοι τὸν ἐμόν Πάνον Κροατίας τε καὶ Σλαβονίας, ἀντιστρατάρχην Σόζεβιτς, ὃν θέλω ἐπιφορτίσει νὰ με ἀντιπροσωπεύσῃ, ἀφοῦ συνεννοηθῆ μετὸν Σεβασμιότητά σου καὶ μετὸς ἐπισκόπων τοῦ Ἀράδ, Τεμεσσαρίου καὶ Βερεσέτς, ὡς καὶ μετὰ τινος ἐκ τῶν γένους τῶν Ῥωμαίων ἀνενηκεῖσθε ἀνδράς, περὶ τῆς ἀρμοδιώτερας συνθέσεως τοῦ ἐθνικοῦ συνεδρίου ἐντὸς τοῦ ὁποῦο εἶναι χρεία νὰ ἐκπροσωπηθῶσι κατὰ δίκαιον λόγον καὶ οἱ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας τοῦ Ἀράδ, τοῦ Τεμεσσαρίου καὶ Βερεσέτς Ῥωμαῖοι, τὸ δόγμα Ἑλλήνων μὴ οὐνίτων.

« Ἀντικείμενον δὲ τῆς ἐθνικῆς συνελύσεως ἐστὶν ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ κλήρου, κανονισμῶν τῶν ἐνοριῶν ἐκάστης ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας, κατὰ τὸ προσδιοριστὸν τὰς ἐπαρχίας ταύτας διάταγμα τῆς (4) 16 ἰουλ. 1779. Ὅθεν αἱ προσήκουσαι περὶ τούτων ἐκθέσεις, τῶν ὁποῦων ἡ σὺνταξις ἐπετρέπη ἤδη εἰς τὴν Σεβασμιότητά σου καὶ τοῦ ἐπισκόπου παρατὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας ὑπουργοῦ Μου, εἶναι χρεία νὰ γίνῃ ὡς ὅσον τάχος, ἐπεὶ ἐκ τούτου ἐξαρτᾶται ἐν μέρει ἡ συγκάλεισις τῆς συνελύσεως, μελλούσης νὰ διασκεπθῆ ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἐκθέσεων.

« Οὐδὲν ἐμποδίζει τὸ νὰ συγκροτηθῶνται κατ' ἔτος σύνοδοι. « Μαθὼν ἄλλως τε ἐκ τῆς ἐκθέσεως ἣτις ἐγένετο κατὰ συνέθειαν ἀναφορᾶς τῆς Σεβασμιότητός σου, ὅτι οἱ πόθοι καὶ αἱ αἰτίσεις τῶν πιστῶν σερβικῶν ὑπηκόων μου διεπραγματεύθησαν ἡδη λεπτομερῶς, καὶ μετὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὰ παρὰ τῶν προκατόχων μου εἰς τὸ σερβικὸν ἔθνος ἀπονεμηθέντα προνόμια, ἐν τῇ ἐθνικῇ ἰλλυρικῇ συνελύσει ἥτις ἔλαβε χώραν ἐν Τεμεσσαρίῳ ἐν ἔτει 1790, καὶ ὅτι παρουσιάσθησαν μὲν τῷ Αὐτοκράτορι Λεοπόλδῳ Β', πλὴν δὲν ἐδομησάντο ἡ περὶ αὐτῶν ἀποφάνσεις, — διέταξα ἵνα χωρὶς ἀναβολῆς γίνωσιν αἱ δέουσαι προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι πρὸς διασάφησιν τῶν προνομίων τούτων, προστιθεμένου εἰς τὸ ἔργον τούτο καὶ ἐνὸς ἐμπειροπράγμονος Σέρβου, τὸ δόγμα Ἑλλήνων μὴ οὐνίτων.

« Περὶ δὲ τῆς παρακλήσεως τῆς Σεβασμιότητός σου ἵνα μὴ παρακινῶνται διὰ μέσων μὴ ἐντίμων ἢ ἀλλόδοξοις οἱ πρεσβεύοντες τὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς, ὁσάκις ἔμελε συμβῆ τὸ τοιοῦτον, οἱ τὸ δόγμα Ἑλλήνων μὴ οὐνίτοι ἐπίσκοποι θέλουσιν ζητῆν τὴν δέουσαν προστασίαν, ἀπευθυόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν Μου.

« Διέταξα νὰ γνωστοποιηθῆ εἰς τοὺς ἐν Βιέννῃ διαμένοντας Σέρβους, τοὺς τὸ δόγμα Ἑλλήνων μὴ οὐνίτους, ἵνα ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ συστηθῶσιν εἰς κοινότητα ἐνοριακῆν. Ἄμα ἡ κοινότης αὕτη σχηματῆται ἕνῃ ἐπιτροπῇ, ἣλις τοῖς δοθῆ νὰ ἐνεργήσῃ καθ' ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν συνεισφορὰν ἐκούσιον πρὸς ἀνεγερσιν ναοῦ, κατοικίας καὶ τοῦς ἱερεῖς καὶ σχολῆς. Προτίθημαι δὲ καὶ νὰ χορηγήσω ἕνα ἄποστον ἐπὶ τούτω ὅταν ἡ κοινότης ἀπευθύνῃ τὴν τουαὐτὴν αἰτήσιν πρὸς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ μου.

« Ἐπὶ τέλους θέλω φροντίσει ἵνα εἰς τὴν γραμματεῖάν μου, ἣτις εἶναι ἐπιτετραμμένη νὰ διεύθηντ ἀνεκκλησίας τὰ τῆς Ἑλληνικῆς μὴ οὐνίτας ἐκκλησίας, προστεθῆ καὶ εἰς ὑπάλλῆλος πρεσβέτων τὰ τῆς ἐκκλησίας ταύτης ὑψηλάτα.

« Ἐπὶ τῶν περαιτέρω παρακλήσεων καὶ αἰτήσεων τῆς Σεβασμιότητός σου θέλει ἐκδοθῆ ἡ ἀπόφασίς Μου, ἄμα ἐλθούσιν εἰς πέρας αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐκφραμμοὶ διαπραγματεύσεως.

» ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ, ἰδ. χεῖρ.

Ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἀπύθουεν ἐξ Ἀγκῶνος εἰς τὸν στρατὸν τοῦ τὴν ἐπομένην ἡμερησίου διαταγήν.

« Στρατιῶται! Εἶμαι εὐχαριστῆμένος ἐξ ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐδείχθητε ἄξιοι τῆς ἰταλικῆς. διὰ τῶν ὄπλων, ἐνίκησατε τοὺς ἐχθρούς σας· διὰ τῆς διαγωγῆς σας, ἐπεβάλετε σιγὴν εἰς τοὺς συκοφάντας τοῦ ἰταλικοῦ ὀνόματος. Οἱ νενικημένοι τοὺς ὁποῖους ἀποστέλλω ἐλευθέρους εἰς τὴν πατρίδα τῶν, θέλουσιν λαλήσει περὶ τῆς ἰταλικῆς καὶ περὶ ὑμῶν εἰς τοὺς ξένους, ἀφοῦ ἔμαθον ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταμοίβει τὸν ὑπηρετοῦντα αὐτὸν καὶ οὐχὶ τὸν καταπιέζοντα τοὺς λαούς καὶ περιφρονοῦντα τὸ δίκαιωμα τῶν ἐθνῶν. Πρέπει νὰ ἰδρῶσμεν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας μίαν ἰσχυρὰν ἰταλικὴν μοναρχίαν· οἱ λαοὶ θέλουσιν συνδράμει ἡμᾶς διὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς ὁμοιοῦσ· ὁ δὲ ἐθνικὸς στρατὸς θέλει ἀνυψῆ ὅση μέραι πλεῖστον τὴν δόξαν ἥτις, ἀπὸ ὀκτώ αἰῶνων, λάμπει ἐπὶ τοῦ στρατοῦ τῆς Σαβοΐας.

« Στρατιῶται! ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχηγίαν ὑπερβολικῆν ἡσθάνομην βλίψιν, μὴ εὐρισκόμενος πρῶτος ὅπου ἐνδέχεται νὰ ᾖναι ὁ κίνδυνος. »

Ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ, εὐρισκόμενος εἰς Ἀγκῶνα, ἐξέδωσε τὴν ἐπομένην ἡμερησίαν διαταγήν πρὸς τὸ ναυτικὸν αὐτοῦ.

« Στρατιῶται τοῦ ναυτικοῦ! Ἐβάνητε ἄξιοι ἔμοῦ καὶ τῆς πατρίδος. Τὰ ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Ἀγκῶνος ἄλλα ὑμῶν εἶναι ἄξια τῶν κληρονόμων τῆς δόξης τῆς Πίσσης, τῆς Βενετίας καὶ Γενοῦσης. Τὸ ἔθνος σᾶς βλέπει σεμνυόμενον. Ὁ βασιλεὺς σας εὐχαριστεῖ ὑμᾶς. Μεγάλα εἰσὶν αἱ μέλλουσαι τύχαι τοῦ ἰταλικοῦ ναυτικοῦ. — Ἐν Ἀγκῶνι, (22) 4 Ὀκτωβρ. 1860. (Ἐκ τῆς ἡμέρας.)

Ἐνδειξις μακροβιότητος

Ὁ πρὸς μακροβιότητος προωρισμένος ἄνθρωπος ἔχει τὰ ἑξῆς συστατικά 1) ἀνάλογον καὶ μέσον ἀνάστημα· 2) κρᾶσις ὀπωσῶν ἀνθράκ (ὑπερβολικῆ ἐρυθρότης κατὰ τὴν νεότητα εἶναι σπανίως δεῖγμα μακροβιότητος)· 3) κόμην κομψὴν μᾶλλον ἢ μελαινα· 4) δέρμα ἰσχυρὸν, ἀλλ' οὐ σκληρὸν· 5) κεφαλὴν ὀπωσῶν μεγάλην· 6) φλέβας εὐρείας περὶ τὰ ἄκρα τοῦ σώματος· 7) ὤμους στρογγύλλους μᾶλλον ἢ πλατεῖς· 8) τράχηλον ὀπωσῶν μικρὸν· 9) ὑπογάστριον οὐκ ἐξέχον· 10) χεῖρας μεγάλας μὲν, ἀλλ' οὐ πολὺ ἐσχισμένας· 11) πόδας παχέας μᾶλλον ἢ μακρούς· 12) κνήμας σταθεράς καὶ στρογγύλλας· 13) στήθος ἐξέχον· 14) φωνὴν ἰσχυρὰν· 15) δύναμιν τοῦ κατέχειν τὴν ἀναπνοὴν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀνευ δυσκολίας· 16) αἰσθήσεις καλὰς, ἀλλ' οὐ πολὺ ἀβράς· 17) σφυγμὸν βραδύν καὶ κανονικὸν· 18) στόμαχον ἐξέχον· 19) ὄρεξιν καλὴν· 20) εὐπεσίαν· 21) διψᾶν ὀλίγην (μεγάλῃ δίψῃ εἶναι σημεῖον ταχέος μαρμαρῶ). Ἐν γένει δὲ εἶναι παιδρὸς, ὀμιλητικὸς, δραστήριος, χαριεὶς ἀξίερατος, εὐελπις καὶ ἀπαθὴς πρὸς τὰς ἐντυπώσεις τοῦ μίσους, τῆς ὀργῆς καὶ τῆς φυλαργυρίας· τὰ πάθη αὐτοῦ οὐδέποτε καθίστανται λίαν ὀμητικὰ ἢ καταστροφικὰ. Ἀποφεύγων τὴν ὀργὴν δεκτικῶς ἐξάψιν τινα, ἥτοι τεχνικὸν καὶ εὐγενῆ τινα πυρετὸν, ἀνευ πλινμύρας τῆς χολῆς. Ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν, καὶ ἰδίως τὴν ἠσυχον μελέτην καὶ τὰς εὐαρέστους θεωρίας. Εἶναι φίλος τῆς φύσεως καὶ τῆς οἰκιακῆς εὐδαιμονίας· δὲν ἐπιδικαίει τὰς, τιμὰς καὶ τὰ πλούτη, καὶ ἀποσκορακίζει πᾶσαν σκέψιν τῆς αὐρίου. (Ἐκ τῆς Αὔγης.)

— Κατὰ τὸν ἐν Βελιγραδίῳ ἀνατοκρῆτὴν τῆς Ἀυστριακῆς ἑφημερίδος ἡ Σερβία ἔχει ἔτοιμα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς 150 πυροβόλα καὶ 200,000 τουφέκια λογχοφόρα.

Ἡ Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία δημοσιεύει τὴν ἐπομένην συγκάθεσιν τοῦ ἐπισκόπου Ἀριάνου (Νεαπόλεως) εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν:

« Ἐπ' ὀνόματι τοῦ αἰωνίου Θεοῦ. « Ἡμεῖς Φραγκίσκος Μιχαήλ, ἐκ τοῦ Τάγματος τῶν Δομινικανῶν, ἐπίσκοπος τοῦ Ἀριάνου ἐν πλήρει ἐξασκήσει τῆς ἐλευθερίας θελήσεως ἡμῶν, καὶ ἐν τῇ ζωηρότερῃ διαχύσει τῆς καρδίας ἡμῶν, συγκινήθητες ἐκ τοῦ αἰσθηματος τῆς αἰωνίου δικαιοσύνης, τῆς στηριζομένης ἐπὶ τῆς θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ἀσαλεύτου βράχου τῆς ἀστυκῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, ὁμολογοῦμεν πανδήμως τὴν συγκατάθεσιν ἡμῶν εἰς τὸ κυβερνητικὸν σύστημα τοῦ μεγαθύμου Βικτοροῦ Ἐμμανουὴλ, βασιλέως τῆς ἰταλικῆς, τοῦ λίαν ἐπαξίως ἀντιπροσωπευομένου ἐν Νεαπόλει ὑπὸ τοῦ ἥρωος τοῦ Καλαταφιμίου καὶ τοῦ Παλέριου, τοῦ δικτάτορος τῆς μεσομήθρινης ἰταλικῆς, ὃν ὁ Κύριος, ἐν τῇ εὐσπαγγίᾳ του, εὐδοκῆσαι ἵνα διατηρῆ πάντοτε καὶ προστατεύῃ πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἰταλικῆς ἀνεξαρτησίας, κηρύσσμεν δὲ συνάμα, ὅτι ὀρκεῖται πίστιν καὶ ὑποταγήν εἰς τὸν εὐγενῆ Βασιλέα.

« Ἐν Νεαπόλει, ἐν τῇ δικτατορικῇ αἰθούσῃ 6(18) Σεπτεμβρίου 1860.

« ΦΡ. ΜΙΧΑΗΛ, ἐπίσκοπος Ἀριάνου. (Ἠλίος)

Ἄριθ. Πρ. Ι ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η

Ναυαγιαίρεσιακὴ Ἐπιτροπὴ Νάξου,

Ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι,

Τὸ ἐν τῷ ὄρμῳ Λιῶνας προσβλήθην πλοῖον κατὰ τὸ σκίφος, «Βοϊκίον» τὴν 10 Τ. Μ. ἡμέραν Σάββατον, χωρητικότητος τόνων Ἑλληνικῶν 215, ὀνομαζόμενον, Παναγία Τουρλιανή καὶ ἀνήκον εἰς τὸν λιμένα Σύρου, μεφορτίον δημοσίας Σμύρνης κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ πλοιοῦργου Πέτρου Ν. Καλογραῖα, κατοικοῦ τῆς Νήσου Μηκῶνου καὶ ἀνήκον εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς Μαρκετοῦ Π. Γριπάρη καὶ Κωνσταντίνου Λάσκαρη, κατοίκους ὡσαύτως τῆς Νήσου Μυκῶνου, ἐξηραλισμένον εἰς τὸ ἀσφαλίστικόν Κατάστημα «ἡ Ζάκυνθος» τοῦ φορτίου ἀνήκοντος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, εὐρίσκονται καθισμένοι εἰς τὴν Νοτιοδυτικὴν πλευρὰν τῆς αὐτῆς Μουτσούνας, τὰ δὲ σκευή, καὶ λοιπὰ αὐτοῦ, ἐναποτεθεμένα ἀσφαλῶς, εἰς τὸ ἐν Μουτσούνη Δημόσιον Κατάστημα.

Προσκαλοῦνται ἔθεν οἱ ἔχοντες συμφέρον, νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπῆν, ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζομένης προθεσμίας, τὰ ἀπαιτήσεις αὐτοῦ δικαιολογημένας, εἰδοποιούμενοι περιπλέον, ὅτι ἐν περιπτώσει ὑπερημερίας, ἐκπίπτονται παντὸς δικαιώματος, περιεχομένων τῶν Ναυαγιαίων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Τὸ παρὸν Πρόγραμμα δημοσιεύθη εἰς τὰ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 20 τοῦ περὶ Ναυαγιαίων καὶ Ναυαγιαίρεσιων Νόμου, φύλλον τῆς ἑφημερίδος καὶ τοιχοκολληθήσεται εἰς τὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὀριζόμενα μέρη.

Ἐν Μουτσούνη τὴν 19 Ἰουλίου 1860.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,
Δ. Μπαράκας.
Δ. Α. Στρατηγόπουλος.
Ν. Οἰα. Ἰωαννοπούλος.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Πρὸς τὴν φιλομαθῆ νουολογίαν τὴν φειδομένην χρόνου, καὶ

Πρὸς τοὺς γονεῖς τοῦδ' μὴ βουλομένους δαπανᾶν ἐπὶ ματαίῳ τὰ ἐαυτῶν ἀργύρια.

Ὁ Καθηγητὴς Γ. Δούκας, ὁ σπουδαστὴς τὴν μὲν Ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἐν Αθήναις, τὴν δὲ Λατινικὴν καὶ ἰταλικὴν ἐν Ῥώμῃ, τὴν δὲ Γαλλικὴν ἐν Παρισίῳ καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ βάσεις τῆς Ἀγγλικῆς ἐν Λονδίῳ ὁ διορισθεὶς Καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς εἰς τὸ ἐν Πάτραις Β. Γυμνάσιον, ἐν ᾧ εἰδικαίαν οὐκ ἴσχυον γλῶσσαν ταύτην ἐπὶ δεκαετίᾳ ἔτι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰταλικὴν ἐπὶ τρία, καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀγγλικῆς ἐπὶ ἓν ὁ ἐκδοὺς πρῶτος πρὸς χρεῖσιν τῶν Β. Γυμνασίων Γαλλικῆν Γραμματικὴν ἦν διεῖλεν εἰς τρία μέρη, ἀτίνα κατέστησε δι' ἀτρυτῶν πόνων ὅσον ἔνεστι πλήρη καὶ εὐμέθοδα, καὶ περὶ ἧς ὁ μὲν Κ. Ν. Σαρπτοῦλος εἶπεν, ὅτι εἶστιν ὑπέρτερα τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδιδομένων διὰ τε τὸ σαφὲς καὶ εὐμέθοδον αὐτῆς ὁ δὲ Κ. Γ. Παπαδόπουλος, Διευθυντὴς τοῦ Ἑλλ. Ἐκπαιδευτηρίου, ὅτι εἶστιν ἀξιολογωτάτη, καὶ πληροὺ οὐσιώδη ἑλλειψὶν τῆς παρ' ἡμῖν διδασκαλίας τῆς Γαλλικῆς, καὶ ὁ Κ. Charles Pottin, Καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ, ὅτι εἶστιν Excellente ὁ πρὸ δύο ἐτῶν μεταθεθεὶς εἰς τὸ ἐν Σύρῳ Β. Γυμνάσιον, ἀναγγέλλει, ὅτι διδάσκει ἰδίᾳ τὴν τε Γαλλικὴν καὶ ἰταλικὴν Θεωρητικῶς καὶ Πρακτικῶς. Καὶ τὸ μὲν Θεωρητικὸν συνίσταται εἰς ἐξήγησιν Κλασικῶν Συγγραμμάτων, Λογογράφων καὶ Ποιητῶν μετ' Ἑτυμολογίας, Συντάξεως καὶ Στιγουργίας, εἰς Θεματογραφίαν καὶ Ἐπιστολογραφίαν τὸ δε Πρακτικὸν, εἰς Ἀνάγνωσιν, Γραφὴν καὶ ὑπαγόρευσιν καὶ Ὀμιλίαν.

Αἱ μὲν ἐγγράφαί ἀρχοῦνται ἀπὸ τούτου, ἡ δ' ἐναρξὶς τῶν μαθημάτων γενήσεται μετὰ τὴν ἐγγραφὴν πέντε μαθητῶν προπληρονότων δώδεκα δραχμὰς κατὰ μῆνα ἕκαστος.

Ἐν δὲ τοῖς ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτηρίοις ἀναδέχεται τὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς εἰς τὰς κατωτέρας ἢ ἀνωτέρας τάξεις ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀντιμισθίᾳ, ἣν ἐλάμβανον καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ διδάσκοντες.

Διδάξει δὲ ἐπὶ δύο ἔτη, ὅσα διδάσκονται ἐπὶ τῆσδε ρα ὅλα ἔτη ἐν τοῖς Β. Γυμνασίοις, ὅπερ στηρίζεται εἰς τὴν πολυχρόνιον πείραν, ἣν ἐκτήσατο διδάσκόμενος καὶ διδάσκων ἐν αὐτοῖς.

Προτρέπει δὲ τοὺς γονεῖς εἰς τὴν μετὰ προσοχῆς ἐκλογὴν τῶν διδασκόντων τὴν Γαλλικὴν, ἵνα μὴ δαπανῶσιν ἐπὶ ματαίῳ τὰ ἀργύρια των, διότι σήμερον καὶ οἱ τυόντες ἐπαγγέλλονται τὸν διδάσκαλον τῆς γλώσσης ταύτης.

Λεπτομερέστεραι πληροφορίες δίδονται παρὰ τῷ ἰδίῳ κατοικοῦντι κατὰ τὴν θέσιν Καταλύματα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Χατζῆ Μιχαήλ Δόντια πλυσίον τῆς οἰκίας τοῦ Κυρίου Ἀστυνόμου.

Σ. Σ. Συνιστῶμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ θάρρους τὴν ἀγγελίαν ταύτην, γνωρίζοντες τὸν ζῆλον καὶ τὸ εὐμέθοδον τῆς διδασκαλίας τοῦ ἐντίμου Καθηγητοῦ Κ. Γ. Δούκα.

ΔΕΥΤΕΡΑ

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν,

Διακηρύττει ὅτι,
 Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγελίαν τῆς Διευθυντικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συγκαείμενης ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Γ. Α. Βασιλείου καὶ Μ. Ρενιέρη κατοίκων Ἀθηναίων καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 399|252. καὶ ἀπὸ ἐξ 6 Μαΐου 1850 ἐκτελεστοῦ δημολόγου ὑποθηκοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηναίων Κ. Παναγιώτου Πούλου, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ τῆς Ἐρμουπόλεως, ἐν τῇ πλατειᾷ τοῦ ἐνταῦθα Τελωνείου ἐξωθεν τοῦ καφενείου τοῦ Ἀνδρέου Κοσμά ἐνοικιασμένου ἠδῆ πρὸς τὸν καφεπέωλον Βασιλεῖον Γιανουτσῶν, καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Κ. Ἰωάννου Ἀθανασίου ἢ τούτου κωλυομένου ἢ ἀπόντος ἐνώπιον τοῦ ἐτέρου Συμβολαιογράφου Κ. Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου, τὰ ἐνταῦθα ἐντὸς τῆς Ἐρμουπόλεως κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας τῶν Δυτικῶν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀπόλλωνος κείμενα ἀκίνητα κτήματα τοῦ πρὸς τὴν εἰρημένην Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν ὀφειλέτου Νικολάου Καλλέργη ἤτοι, (α.) μία οἰκία δύρροφος μισηθομένη σήμερον εἰς τὴν Χιακὴν Λέσχην τῆς ὁποίας τὸ ἐμβαδὸν εἶναι μέτρα βασιλικά τεκτωνικά τετραγωνικά 315, ὡς ἔγγιστα καὶ συγκαίμενη ἀπὸ δύο μεγάλας αἰθούσας, πέντε κοιτῶνας, ἓνα Μπουφέ, (δωμάτιον διὰ τὴν καφουερασιαίαν τῆς Λέσχης) τρεῖς προδρόμους, δύο προαύλια καὶ ἓνα ἀναγκαῖον, κάτωθεν δὲ αὐτῆς μία μεγάλη ἀποθήκη μισηθομένη σήμερον διὰ στρατῶνα τῆς βασιλικῆς χωροφυλακῆς, τῆς ὁποίας τὸ ἐμβαδὸν εἶναι μέτρα βασιλικά τεκτωνικά τετραγωνικά 120, ὡς ἔγγιστα, ἓνα ὑπόγειον παρακειμένον πρὸς τὴν βορρηνὴν πλευρὰν τοῦ Στρατῶνος ἐκ μέτρων ὡς ἀνωτέρω 15 ὡς ἔγγιστα καὶ σήμερον φυλακὴ τοῦ στρατῶνος, ἓνα ἀναγκαῖον καὶ ἓνας στενοπὸς δρομίσκος διευθυνόμενος πρὸς τὴν θάλασσαν β.) μία ἕτερα οἰκία μισηθομένη σήμερον εἰς τὸν Δῆμον Ἐρμουπόλεως διὰ δημοαρχικὸν Κατάστημα τῆς ὁποίας τὸ ἐμβαδὸν εἶναι μέτρα βασιλικά τεκτωνικά τετραγωνικά 260, ὡς ἔγγιστα, συγκαίμενης ἀπὸ μίαν μεγάλην αἰθουσαν, ἐξ 6 κοιτῶνας, ἓνα μαγειρεῖον, δύο ἀναγκαῖα, προδρόμον μεταξὺ τοῦ μαγειρείου καὶ ἀναγκαῖον καὶ προαύλιον ἐμπροσθεν τῆς εἰσόδου δύο ἀποθήκας κάτωθεν τῆς αὐτῆς οἰκίας πρὸς τὴν ὁδὸν Ἀπόλλωνος ἐξ ὧν ἡ μία μεγάλη ἔχουσα ἐμβαδὸν μέτρα ὡς ἀνωτέρω 18 ὡς ἔγγιστα καὶ ἓνα ὑπόγειον κρβουναποθήκη σήμερον τῆς Λέσχης ἔχουσα ἐμβαδὸν μέτρα ὁμοία 20, ὡς ἔγγιστα καὶ γ') μία ἕτερα οἰκία κειμένη πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῶν ἀνω ἀναφερομένων κτημάτων εἰς ἣν κατοικεῖ ὁ ὀφει-

λέτης Κ. Νικόλαος Καλλέργης οικογενιακῶς τῆς ὁποίας τὸ ἐμβαδὸν εἶναι μέτρα βασιλικά τεκτωνικά τετραγωνικά 175 ὡς ἔγγιστα συγκαίμενη ἀπὸ μίαν αἰθουσαν τέσσαρας κοιτῶνας, μαγειρεῖον, ἀναγκαῖον, ὑπόγειον προαύλιον καὶ κενὸν οἰκόπεδον πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς αὐτῆς οἰκίας καὶ τὴν θάλασσαν ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν ὡς ἀνωτέρω 220 ὡς ἔγγιστα, ἅπαντα τὰ εἰρημένα κτήματα περιγραφέντα ἀκριβέστερα εἰς τὴν ἐπισυννημμένην ἐνταῦθα ὑπ' ἀριθ. 85 τῆς χθεσινῆς ἡμερομηνίας ἔκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐνεργηθεῖσαν παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τῶν αὐτῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα γειτνιαζοῦν βορρῖνὰ μὲ τὴν οἰκίαν τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβίωσαντος Ἰωάννου Γ. Καράλη, ἀνατολικά μὲ τὴν θάλασσαν, δυσμᾶς μὲ τὴν ὁδὸν Ἀπόλλωνος καὶ νοτινὰ μὲ δημοσίαν ὁδὸν καὶ οἰκίαν τῆς Μαρίας Σατλὲν, ἐκτίθενται λέγω εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ εἰρημένα ἐνυπόθηκα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Νικολάου Καλλέργη ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηρίασματός αὐτῶν πληρωθῇ ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Τράπεζα τὸ δάνειόν της συνιστάμενον εἰς δραχ. ταμιακὰς κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς Κυβερνήσεως 54413 120|0 κεφάλαιον καὶ τόκους μέχρι 30 Ἰουνίου 1855, τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς ἐννέα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἕκτοτε μέχρι ἐξοφλήσεως ὡς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως ὀφειλομένων παρὰ τοῦ Κ. Νικολάου Καλλέργη πρὸς τὴν εἰρημένην Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀνωτέρω περιγραφομένων κτημάτων ἄρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειῶσαι ὀριστικῶς τὴν μεσημβρίαν τῆς εἰκοστῆς τρίτης τοῦ Ὀκτωβρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν κηρυττομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ δημοσίου κήρυκος Γεωργίου Α. Σκωτάκη τὴν τελευταίαν ταύτην ἡμέραν (23 Ὀβρίου ε. ε.) ἀπὸ τὴν ἐνάτην ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ τῆς κατακυρώσεως, κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰὰν ὁ ὀφειλέτης Κ. Νικόλαος Καλλέργης εἶναι παρὼν οὗτος δὲ θέλει προσδιορῆσθαι τὴν τάξιν καθ' ἣν πρέπει νὰ πλειστηριασθῶσιν τὰ ἀνωτέρω κατασχθέντα κτήματα, εἰὰν δὲ οὗτος εἶναι ἀπὼν τότε τὰ κτήματα ταῦτα θέλουσι πλειστηριασθῶσι διηρημένα εἰς τρία τμήματα καὶ ἕκαστον τμήμα χωριστὰ ἤτοι Α'. Β'. καὶ Γ'. ὡς περιγράφονται εἰς τὴν ἐπισυννημμένην ἐνταῦθα ὑπ' ἀριθ. 75, τῆς χθεσινῆς ἡμερομηνίας ἔκθεσιν κατασχέσεως αὐτῶν, δηλ. πρῶτον τμήμα θέλει ἐκτεθῆ ἡ δὶρροφος οἰκία καὶ σήμερον Λέσχην μετὰ τῆς κάτωθεν αὐτῆς ἀποθήκης εἰς ἠδῆ στρατῶνος τοῦ παρακειμένου ὑπογαίου φυλακῆς τοῦ στρατῶνος καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν προσαρτημάτων της ὡς περιγράφονται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς κατασχέσεως ἢ ὁποῖα ἐξετι-

μῆθη διὰ δρ. 30000· δεύτερον δὲ τμήμα θέλει ἐκτεθῆ ἡ οἰκία καὶ σήμερον Δημοαρχικὸν κατάστημα μετὰ τῶν κάτωθεν αὐτῆς δύο ἀποθηκῶν, τοῦ ὑπογαίου ἢ κρβουναποθήκης καὶ μετ' ὅλων τῶν προσαρτημάτων αὐτῆς ὡς περιγράφονται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς κατασχέσεως ἢ ὁποῖα ἐξετιμῆθη ἐπίσης δραχ. 30,000· καὶ τρίτον τμήμα θέλει ἐκτεθῆ ἡ οἰκία εἰς ἣν σήμερον κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης Κ. Νικόλαος Καλλέργης οικογενιακῶς μετὰ τοῦ παρακειμένου πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν αὐτῆς κενοῦ οἰκοπέδου, καὶ μετ' ὅλων τῶν προσαρτημάτων της ὡς περιγράφεται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς κατασχέσεως ἢ ὁποῖα ἐξετιμῆθη διὰ δραχ. 15,000 τῶν ὁποίων ὁ πλειστηριασμὸς θέλει διαρκῆσαι μίαν ὥραν δι' ἕκαστον τμήμα.

Πρῶτη δὲ προσφορὰ προσδιορίζεται διὰ τὰ ἀνωτέρω πλειστηριαζόμενα κτήματα ἢ προσφερθεῖσα παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς ἢ τοιῦ διὰ μὲν τὴν οἰκίαν καὶ σήμερον Λέσχην μετὰ τῆς κάτωθεν ἀποθήκης ἢ στρατῶνος καὶ λοιπῶν δραχ. 8,000, διὰ δὲ τὴν ἕτεραν οἰκίαν καὶ σήμερον Δημοαρχικὸν κατάστημα μετὰ τῶν κάτωθεν ἀποθηκῶν καὶ λοιπῶν δραχμῶν 8,000 καὶ διὰ τὴν ἕτεραν οἰκίαν εἰς ἣν κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης μετὰ τοῦ κενοῦ οἰκοπέδου καὶ λοιπῶν δραχμῶν 4000 εἰὰν δὲ τὰ κτήματα ταῦτα ἐκτεθῶσιν ἐνωμένως αἰτήσεται τοῦ ὀφειλέτου τότε δι' ὅλα αὐτὰ πρῶτη προσφορὰ προσδιορίζεται δραχ. 20,000.

Ἡ κατακύρωσις τῶν ἀνωτέρω πλειστηριαζομένων κτημάτων θέλει γίνεαι εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα καὶ τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀφοῦ παρέλθουν καὶ τρεῖς λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 974, τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ μὲν πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας τὰ δὲ εἰρημένα κτήματα κατακυροῦνται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστὴν ἢ καὶ ἀγοραστάς.

Ἐγένετο ἡ παρῶσα σήμερον τὴν εἰκοστὴν Αὐγούστου 1860, ἐν Ἐρμουπόλει τῆς Σύρου ἡμέραν Σάββατον μ. μ. καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου Κλητῆρος.

Ὁ Κλητὴρ
 Χ. Π. Ἐλευθερίου.

Διὰ τὴν ἀκριβεῖαν τῆς ἀντιγραφῆς ἐν Σύρῳ τὴν 22 Αὐγούστου 1860.

Ὁ Κλητὴρ
 Χ. Π. Ἐλευθερίου

Ἀριθ. 75.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, Σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1860, ἐν Ἐρμουπόλει τῆς Σύρου ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆς ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν,

ὁ ὑποφαινομένος Χαράλαμπος Π. Ἐλευθερίου Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν κάτοικος Ἐρμουπόλεως Σύρου, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 398|252 καὶ ἀπὸ ἐξ 6 Μαΐου 1850 ἐκτελεστοῦ δημολόγου ὑποθηκοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηναίων Κ. Παναγιώτου Πούλου, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς δοθείσης μοι παραγγελίας καὶ πληρεξουσιοτήτος παρὰ τῆς Διευθυντικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συγκαίμενης ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Γ. Α. Βασιλείου καὶ Μ. Ρενιέρη κατοίκων Ἀθηναίων, ἐχούσης ἐνταῦθα ἀντικλητον πληρεξουσίαν τῆς τῶν Κύριον Διαμαντὴν Μάναρην κάτοικον ἐνταῦθα Πράκτωρα τῆς αὐτῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς, προηγηθείσης δὲ καὶ τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκ μέρους τῆς εἰρημένης Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς πρὸς τὸν ὀφειλέτην Κ. Νικόλαον Καλλέργην κάτοικον ἐνταῦθα, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 517, τῆς δωδεκάτης Ὀκτωβρίου 1855, ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τοῦ ὑποφαινομένου Κλητῆρος, τῇ διαταγῇ τοῦ Κ. Δημάρχου Ἐρμουπόλεως Κ. Ἀμβροσίου Δαμαλά παραλαβὴν τὸν Δημοαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ αὐτοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως Κ. Δημητρίου Παππᾶ κάτοικον ἐνταῦθα μετέβην μετ' αὐτοῦ αὐτοπροσώπως εἰς τὰ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας τῶν Δυτικῶν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀπόλλωνος κείμενα ἀκίνητα κτήματα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Νικολάου Καλλέργη ἐνυπόθηκα πρὸς τὴν εἰρημένην Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν διὰ δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς ἐννέα τοῖς ἑκατὸ κατ' ἔτος μέχρι ἐξοφλήσεως, μετέβην λέγω μετὰ τοῦ εἰρημένου Δημοπαρέδρου Κ. Δημητρίου Παππᾶ εἰς τὰ ὡς εἴρηται καὶ παρὰ πόδας σημειούμενα ἐνυπόθηκα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Κ. Νικολάου Καλλέργη καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦτε Δημοπαρέδρου Κ. Δημητρίου Παππᾶ μὴ παρόντων τῶν λοιπῶν διαδίκων (πιστωτοῦ καὶ ὀφειλέτου) κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὰ ὡς εἴρηται ἐνυπόθηκα κτήματα τοῦ Κ. Νικολάου Καλλέργη μετὰ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀέρος των καὶ μετ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων των διὰ τὴν πληρωμὴν καὶ ἐξοφλήσαν δραχ. ταμιακῶν κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς Κυβερνήσεως 54413 120|0 κεφαλαίου καὶ τόκου μέχρι 30 Ἰουνίου 1855, τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς ἐννέα τοῖς ἑκατὸ κατ' ἔτος, ἕκτοτε μέχρι ἐξοφλήσεως ὡς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, ὀφειλομένων παρὰ τοῦ Κ. Νικολάου Καλλέργη πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν, κατέσχον λέγω τὰ παρὰ πόδας σημειούμενα κτήματα ὡς αὐθροῦς.

Α.) Μία οἰκία δὶρροφος μισηθομένη

Ἐπιτετα συνεχ. καὶ Δικας. Παράρτημα

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.